

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/77/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317010118
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6317010118.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na neverejnom zasadnutí 12. septembra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Mária Šuleja prejednal odvolanie obžalovanej K. A. proti rozsudku Okresného súdu Brezno z 28.02.2019, sp. zn. 3T/52/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Brezno z 28.02.2019, sp. zn. 3T/52/2017 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Brezno z 28.02.2019, sp. zn. 3T/52/2017 bola obžalovaná K. A. uznaná za vinnú z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci január 2013 bez súhlasu vlastníka D.. K. W., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom D., X. K. XXXX/XX, užívala na presne nezistenom mieste osobné motorové vozidlo zn. W. K. GT, K. metalízy, EČV D. XXXD., X,X T., XXX kW, rok výroby XXXX, ktoré jej bolo poskytnuté na základe písomného prehlásenia zo dňa 03. 12. 2012 a vozidlo doposiaľ nevrátila, hoci vedela, že oprávnenie užívať toto vozidlo jej zaniklo podľa dohody s vlastníkom vozidla D.. K. W. vrátením iného, pôvodne poskytnutého osobného motorového vozidla zn. W. K., F. tmavej metalízy, EČV D. XXXD., čím takto svojim konaním spôsobila vlastníkovi uvedeného motorového vozidla D.. K. W., škodu vo výške 7000,- €.

Bol jej za to uložený podľa § 213 ods. 2, § 42 ods. 1, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1,5 roka (aj keď samosudca omylom cituje ust. § 221 ods. 1 Tr.zák.)

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený rozsudok Okresného súdu Brezno, č. k. 1 T/89/2016-205 zo dňa 03. 05. 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/I 11/2017 zo dňa 15.11. 2017 vo výroku o treste ako aj všetky výroky na to obsahovo nadväzujúce.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený D.. K. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D., X. K. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil samosudca tým, že po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že sa obžalovaná dopustila skutku, ktorý jej kládla za vinu obžaloba. Pri rozhodovaní o vine obžalovanej K. A. súd zhodnocoval pravdivosť výpovede obžalovanej na jednej strane, na druhej strane výpovede svedka poškodeného K. W. a svedkyne O. W., rod. Q., pričom za pravdivé považoval výpovede týchto svedkov. Súd pripustil, že sa obaja svedkovia správali vo vzťahu k obžalovanej ľahkomyselne, bez náležitej opatrnosti ako vlastníkov motorového vozidla, keď obžalovanej odovzdali W. K. F. farby napriek tomu, že im ona na oplátku nevrátila zapožičané predmetné motorové vozidlo W. K. K. farby. Táto skutočnosť však nemôže zbaviť viny obžalovanú. Súd uveril svedkom, že tak konali preto, nakoľko mali s obžalovanou dovtedy korektné vzťahy, dôverovali jej. Tieto skutočnosti vyplývajú z rozsudku Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1 T/89/2016, ktorý konštatoval že svedkovia nemali podozrenie, že ich chce obžalovaná podviesť práve vzhľadom na vzájomné korektné vzťahy, keď obžalovaná spočiatku riadne a včas platila nájomné za prenájom vozidla W. K. C. farby. Poškodený K. W. teda dňa 03. 12. 2012 mal odovzdať obžalovanej motorové vozidlo W. K. K. farby, pričom jej ho dal do užívania na dobu neurčitú. Obžalovaná a poškodený sa vzájomne dohodli, že obžalovaná bude toto vozidlo užívať dovtedy, kým jej zo strany O. W. nebude vrátené vozidlo W. K. C. farby, ktoré mala predtým prenajať. Keď O. W. v polovicike decembra obžalovanej vrátila W. K. F. farby, obžalovaná poškodenému nevrátila predmetné motorové vozidlo. Súd nemal v konaní jednoznačne preukázané, či obžalovaná už v čase, keď dňa 03. 12. 2012 prevzala od poškodeného predmetné motorové vozidlo, mala v úmysle ho nevrátiť. Mal však preukázané, že potom, čo jej bolo vrátený W. K. F. farby, si predmetné vozidlo prisvojila a poškodenému ho nevrátila. Spočiatku sa vyhovárala, že je odložené v garáži v J., neskôr sa už odmičala a prestala s poškodeným komunikovať, čo tiež poukazuje na jej protiprávne konanie. Obžalovaná preto svojím konaním naplnila skutkovú podstatu prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1,2 písm. a) Trestného zákona, keď si prisvojila cudziu vec väčšej hodnoty.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obhajkyňa obžalovanej po vyhlásení rozsudku dňa 28.02.2019 do zápisnice o hlavnom pojednávaní, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnila. Poukazovala na to, že na hlavnom pojednávaní neboli vykonané také dôkazy, ktoré by jednoznačne usvedčovali obžalovanú K. A. zo spáchania žalovaného prečinu. Podľa prehlásenia poškodeného zo dňa 03.12.2012 je zrejmé, že tento vozidlo obžalovanej ponechal na dobu neurčitú a tá ho mohla využívať vo všetkých krajinách EÚ. Odhliadnúc od rozporných výpovedí poškodeného a svedkyne W. títo nevedeli uviesť, ako pri odovzdaní vozidla prišli z D. do N. a na akých vozidlách odchádzali, kto bol ďalší šofér. Domáhala sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovanú K. A. spod obžaloby oslobodil, resp. vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd nerozhodol na základe dôsledne zistenom skutkovom stave, keď síce vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré mohol vykonať, vykonané dôkazy však nevyhodnotil v zmysle zákonného ustanovenia 2 ods. 10 Tr.por., § 2 ods. 12 Tr.por.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutom na rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní a osobitne súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstará súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na K. A. obžalobu dňa 27.04.2017 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák.

Samosudca okresného súdu vydal dňa 23.01.2018 trestný rozkaz, ktorým jej uložil podľa § 213 ods. 2, § 42 ods. 1, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1,5 roka. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušil rozsudok Okresného súdu Brezno, č. k. 1 T/89/2016-205 zo dňa 03. 05. 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/I 11/2017 zo dňa 15.11. 2017 vo výroku o treste ako aj všetky výroky na to obsahovo nadväzujúce.

Ohľadne náhrady škody rozhodol tak, že podľa § 288 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovanú poškodenému D.. K. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D., X. K. XXXX/XX nahradiť škody vo výške 7 000,- €.

Proti trestnému rozkazu podala odpor obhajkyňa obžalovanej a tak vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie. Na hlavné pojednávanie sa obžalovaná nedostavila, keď prehlásila, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jej neprítomnosti a tak zápisnica o jej výsluchu z prípravného konania bola prečítaná so súhlasom oprávnených strán. Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí svedkovia poškodení K. W. a O. W. a prečítané boli listinné dôkazy.

Pokiaľ ide o vykonané dôkazy, obžalovaná K. A. poprela spáchanie skutku, keď tvrdila, že predmetné auto vrátila poškodenému D.. W. v N. pred V. K..

Naproti tomu poškodený K. W. na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní tvrdil, že skutok sa stal tak, ako je to rozvedené v rozsudku okresného súdu, že teda na základe prehlásenia z 03.12.2012 vozidlo požičal obžalovanej, pričom táto vozidlo ev. č. D. XXX D., W. K. Z. doteraz nevrátila. Túto skutočnosť potvrdzuje aj svedkyňa O. W..

Samosudca teda mal k dispozícii vyjadrenie obžalovanej K. A. z prípravného konania a tvrdenia poškodeného D.. K. W. a jeho manželky O. W.. Iné dôkazy čo sa týka viny obžalovanej produkované neboli.

Pokiaľ ide o objektívne dôkazy, poškodený D.. K. W. skutočne ako to vyplýva zo spisu na č.l. 23, podpísal prehlásenie, ktoré je zároveň dohodou medzi obžalovanou a poškodeným, čo vyplýva z posledného odseku tohto prehlásenia, že teda zapožičiava K. A. predmetné motorové vozidlo, ktoré je bližšie špecifikované s tým, že obžalovaná môže toto vozidlo užívať v krajinách EÚ a povinná je uzavrieť poistenie zodpovednosti za škodu.

K predmetnému prehláseniu krajský súd konštatuje, že poškodený dobrovoľne odovzdal osobné motorové vozidlo W. K. Z., ev.č. D. XXX D. k užívaniu a to bez stanovenia akýchkoľvek obmedzení až na to, že obžalovaná smie motorové vozidlo užívať výlučne v EÚ a zaplatiť poisťku. Poškodený si teda nestanovil časové obdobie užívania ani odplatu na jeho užívanie. Pokiaľ teda poškodený nedoručil obžalovanej riadnu výzvu na vrátenie osobného motorového vozidla, nemohla obžalovaná konať protiprávne, keď motorové vozidlo užívala so súhlasom vlastníka. Výzvu na vrátenie osobného motorového vozidla ako sa nachádza na č.l. 27, nemožno hodnotiť za doručení, keďže ako vyplýva na č.l. 28 - 29 spisu, zásielka sa poškodenému vrátila bez prevzatia s poznámkou pošty, že adresát sa odsťahoval, resp. adresát nemá schránku.

Obžalovaná teda nemohla konať v rozpore so zákonom, keď predmet užívania - osobné motorové vozidlo užívala so súhlasom vlastníka. Pokiaľ poškodený tvrdí, že obžalovaná ho poškodila a nevrátila automobil, čím malo dôjsť k spáchaniu trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 Tr.zák., tento stav si poškodený zapríčinil sám, keď neuzavrel nájomnú zmluvu na prenájom hnutelných vecí - osobného motorového vozidla podľa § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré vo všeobecnosti upravujú nájom. V tejto zmluve si mohol a mal poškodený presne špecializovať podmienky oprávneného užívania motorového vozidla obžalovanou, ako aj podmienky ukončenia nájmu a spôsob vrátenia predmetu nájmu poškodenému. Za daného stavu, keď kvalifikovaná nájomná zmluva uzavretá nebola, nemožno objektívne konštatovať, či sa obžalovaná dopustila sprenevery, keď predmetné osobné motorové vozidlo užívala v súlade s prehlásením, ktoré sa nachádza na č.l. 23.

Krajský súd poznamenáva, že pokiaľ by sa bol poškodený domáhal svojho nároku v civilnom konaní žalobou, zrejme by úspešný nebol, vzhľadom na nemožnosť preukázania svojho tvrdenia a svojho nárok

si uplatňoval pred orgánmi činnými v trestnom konaní, ktoré bez relevantných dôkazov sa začali vo veci angažovať a začali tak nahrádzať civilný proces a civilné nároky poškodeného trestným konaním.

Z uvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnutý rozsudok pretože doteraz neboli produkované rozhodné dôkazy o vine obžalovanej, pretože doteraz vykonané dôkazy sú takého rázu, že na jednej strane je tvrdenie obž. A., ktorá hovorí o vrátení vozidla a na druhej strane poškodeného W. a jeho manželky O. W., že vozidlo vrátené nebolo.

Bude preto potrebné, aby prvostupňový súd prehodnotil vykonané dôkazy a pokiaľ nevýjdu najavo nové dôkazy, ktoré by obž. K. A. usvedčovali zo spáchaného trestného činu, bude musieť zvážiť dôvodnosť podanej obžaloby. Krajský súd uznáva, že prvostupňový súd má problémy komunikovať s obžalovanou, ktorá trvale býva v F. W. a prechodne bytom v H. J.. Pokiaľ sa na hlavné pojednávanie nedostaví, musí sa uspokojiť s prečítaním zápisnice o jej výsluchu z prípravného konania.

Krajský súd zrušil napadnutý rozsudok aj podľa § 326 ods. 1 písm. b/ Tr.por. na neverejnom zasadnutí, pretože v danom prípade išlo o chyby, ktoré nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Odvolať obžalovanej bolo dôvodné, preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.